

79. КОНЦЕПЦІЯ ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

А.В. Згурський

Національний університет харчових технологій, м. Київ

Патріотичне виховання — планомірна виховна діяльність, спрямована на формування у студентської молоді почуття патріотизму. Сьогодні сформоване соціальне замовлення на ефективні виховні системи й технології. Зростає увага до виховання засобами музеїв, театральної педагогіки, дитячого та юнацького спорту. Створюються реальні умови для прояву творчих здібностей молодих людей. Сучасна молодь добре інформована щодо процесів в різних сферах науки, техніки, соціального життя; динамічно оволодіває сучасними комунікаційними технологіями. Усе це створює сприятливі умови для розвитку патріотичного виховання як пріоритетної сфери соціального життя країни, підвищення його статусу та розвитку потенціалу, досягнення якісно нових результатів у патріотичному вихованні підростаючого покоління. Патріотизм це одне з найбільш благородних і глибоких почуттів властивих народним масам закріплених віками і тисячоліттями. У соціально-психологічному контексті патріотизм є певною позицією особистості стосовно себе, свого народу і країни, яка інтегровано виявляється у самосвідомості, самовизначенні і самореалізації. Як зазначав В.О. Сухомлинський, патріотизм як діяльна спрямованість свідомості, волі, почуттів діалектично пов'язаний з освіченістю, етичною, естетичною й емоційною культурою, світоглядною стійкістю, творчою працею. Виховання патріотичної свідомості, почуттів і переконань неможливо відокремити від складного цілісного процесу формування особистості.

Проблема патріотичного виховання як соціального явища цікавила людей з давніх часів та особливо актуальною є на сьогодні. Період навчання характеризується тим, що

студент не усвідомлено, але міцно засвоює погляди, оцінки, манери поведінки оточуючих її людей, формуються моральні риси характеру, поведінкові стереотипи та ціннісні орієнтації, закладаються основи для формування патріотичної свідомості. А тому в ході навчального процесу потрібно оперувати такими духовними поняттями, як віра, надія, любов й обґрунтовувати це реальними фактами з життя, тому що теорія й практика повинні бути рівнозначними.